

[Axel Sørensen.]

befale, at man stemmer for de af finansministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag, og at man stemmer imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Niels Andersen: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag så man i oppositionens presse, at det blev omtalt som prøvestenen på samarbejdet mellem oppositionspartierne og regeringspartierne, og man så, at nogle blade stillede sig meget tvivlende til regeringspartiernes samarbejdsvilje. Jeg håber, de samme blade i dag er opmærksomme på, at der i virkeligheden har været en stærk samarbejdsvilje hos regeringspartierne. Første og andet afsnit af den foreslåede lovgivning er udskudt til senere behandling, og det er, så vidt jeg kan skønne, et ret vidtgående hensyn, den højtærede finansminister herigennem har taget til oppositionen. Jeg skal indrømme, at der var overordentlig meget arbejdsstof i lovforslagets afsnit III, således at der vel nok var nogen rimelighed i at udskyde de to første afsnit til behandling efter jul.

Efter disse indledende bemærkninger skal jeg kommentere de enkelte ændringsforslag i betænkningen.

I ændringsforslag nr. 3 til § 24 foreslås der i stk. 1 en tilføjelse, som åbner mulighed for, at avance ved afdrag på de omhandlede værdipapirer efter indhentet tilladelse fra ligningsrådet opgøres på et andet grundlag end erhvervelseskursen. En sådan ændring anser vi for at være rimelig, og vi vil støtte den. Stk. 2 i den nye affattelse af § 24 giver udtrykkelig hjemmel for, at virksomheder, der omfattes af bestemmelsen, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrage tab ved afhændelse eller indfrielse af de nævnte værdipapirer. Vi betragter dette som tab og gevinst i almindelig forretningsmæssig forstand og kan støtte en sådan tilføjelse. Stk. 3 i ændringsforslag nr. 3 til § 24 foreskriver en tidsfrist, udelukkende for at forsikringselskaber og andre virksomheder, der efter de gældende

regler ikke skal svare skat af de pågældende gevinster, kan få en tidsfrist til at tilpasse deres forhold efter de nye regler. Denne bestemmelse er hensynsfuld, og vi skal ikke gøre indsigelse imod den.

Ændringsforslag nr. 4 til § 25 omhandler et tidsspørgsmål, idet ordene „forinden den 1. januar 1958“ ønskes slettet i forbindelse med fortjeneste eller tab ved de i lovforslaget nærmere anførte forhold.

Ændringsforslag nr. 5 betegner derimod noget nyt, idet en helt ny paragraf ønskes indsat. Denne paragrafs stk. 1 foreskriver, at indkomst hidrørende fra renter af indlån i banker og sparekasser samt lignende udbytter indtil 200 kr. skal være fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. I stk. 2 foreskrives, at dette fradragsberettigede beløb kun skal gælde for skattepligtige indkomster under 20 000 kr. Da enhver opsparing må anses for samfundsnyttig, uanset om den hidrører fra store eller små indkomster, tillader jeg mig at spørge den højtærede finansminister, med hvilken motivering denne grænse er sat.

I underændringsforslag nr. 6, der er stillet af et mindretal, repræsenterende oppositionspartierne, foreslås det, at det omtalte beløb på 200 kr. skal forhøjes til 500 kr. Jeg vil gerne understrege, at det foreslåede jo er en begyndelse, og sådan som det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på det, skulle det være en slags afløsning for den bestående præmiering af opsparing. Her vil jeg gerne tilføje, at den ordning, vi har nu, er ikke en præmiering af opsparing; derfor må jeg betragte dette ændringsforslag som en begyndelse. Så må man i øvrigt se, hvordan hele den økonomiske situation former sig. Det kan jo hænde, det bliver så godt, at det bliver unødvendigt at gennemføre yderligere lovgivning med opsparingsfremmende formål. Det kan jo risikeres, at det kommer af sig selv, at folk får tillid til pengevæsenet, og at sparelysten bliver fremmet så stærkt i befolkningen, at det bliver overflødig at gennemføre yderligere lovgivning vedrørende dette spørgsmål. For mit vedkom-